

Изпитвайте Писанията!

Взимамъ за тема думитѣ: „Изпитвайте Писанията“. Вие ще намѣрите тия думи нѣкъждѣ изъ Евангелието. Учениятъ и неучениятъ човѣкъ, благородниятъ и неблагородниятъ, светията и нечистиятъ човѣкъ вървятъ рамо до рамо, но се различаватъ. Все трѣбва да се изпитватъ Писанията. Много естествено! Нима гладниятъ не изпитва хлѣба? Нима жадниятъ не изпитва водата? Нима онзи, малджията, не изпитва навсѣкъждѣ почвата? То не е отъ нѣкоя добрина, охолнитѣ хора никога не изпитватъ. Кой изпитва? Който е въ нужда. Сега, всички хора иматъ едно понятие, искатъ да иматъ на земята единъ охолень животъ. Нѣкои хора мислятъ, че като се родятъ тукъ на земята, трѣбва да ги посрѣщнатъ съ финикови вѣйки. съ вѣнци, както когато нѣкоя мома се жени, мисли пратъ да не паднѣ върху нея. А то, точно обратното ще се случи. И ако хората отъ 8,000 години не сж разбрали, че земята не е мѣсто за посрѣщане, а една работилница, дѣто трѣбва 10 пжти на день да се окалятъ, то, ако дойде нѣкой да каже, че е чистъ, че не се е опрашилъ, туй ще бжде единъ екземпляръ, и азъ бихъ го записалъ на първо мѣсто въ моята книга. Кой булски дрехи не сж се опрашили, кое око не се е опрашило, кой не е плакалъ толкова пжти? Много пжти, турите главата си прѣзъ прозорѣца, и нѣкоя малка пращинка падне въ око то ви. Всички съврѣмenni хора иматъ отлични идеали, мислятъ се като нѣкои царски синове, дошли тукъ на земята. Високо мнѣние иматъ за себе си хората. И всѣки единъ е скритъ въ себе си, мисли, че не е министъръ, а нѣкой царъ, не царъ, а нѣкое божество, нѣкой Богъ; тѣй мислятъ, но не се изказватъ. И всѣки иска да паднатъ прѣдъ него, да се покланятъ. Даже въ сърцето на една млада мома живѣе желанието, момъкътъ да падне прѣдъ нея, да ѝ се поклони, а тя да каже: „Да знаешъ, че азъ заповѣдвамъ“. Обаче, колко е смѣшно, че тия божества често промѣнятъ прѣстола си: днесъ момъкътъ се покланя прѣдъ момата, утрѣ момата се пок-